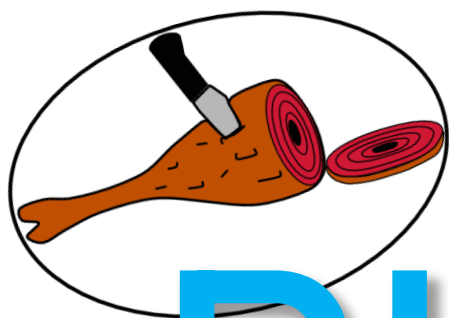

Vánoce jsou tady a s nimi i váš

Číslo: 3
Rok: 2022

PLÁTEK

**Hurá!
Konečně
jsou Vánoce!**

*Je tu čas dárků a pohody,
kdy naše srdce jsou plná pokory.
Tak ať jsou tyto Vánoce plné lásky,
radosti a pokoje,
a ať nás provází po celý rok mír,
štěstí a splněné naděje.*

Nela a Lucie Burianovy

Milí čtenáři,

Vánoce jsou znovu tady a k nim patří i vánoční Plátek. Od vydání adventního čísla se toho ale na naší škole hodně událo. Po dlouhé době se opět uskutečnily projektové dny na prvním i druhém stupni. Před školou se konal jarmark. Na prvním stupni chodil po škole Mikuláš. Šestáci se jeli podívat do divadla Radost. S deváťáky si připomeneme exkurzi do Lidic, Terezína a Prahy. Probíhalo také hodně olympiád. Žáci si vánočně vyzdobili třídy. Na balkóně nás při vstupu do školy vítá vánoční stromek, za vchodovými dveřmi je krásný betlém, prostě vše se teď točí kolem Vánoc. My v redakci jsme měli plné ruce práce, protože jsme vás chtěli o všem informovat. Paní učitelka Vaňková nám zřídila mailovou adresu: platek@zslslydice.eu. Takže neváhejte a pište! Chtěl bych také poděkovat Aničce Odehnalové, která se ujala funkce korektorky, a věřte, že to není vůbec jednoduchá práce. Bohužel onemocněla a pomohla nám Monika Šromová.

Doufáme, že se vám vánoční vydání bude líbit, a přejeme vám veselé Vánoce a šťastný nový rok 2023.

Adam Fleischlinger, 9. C

Z parlamentu

V pondělí 5. prosince se konala poslední schůze školního parlamentu v tomto roce. Převážně jsme řešili vánoční akce. Lenka Rejtharová, předsedkyně školního parlamentu, přišla s mnoha skvělými nápady. Jedním z nich bylo uspořádat anketu s názvem „Nejoblíbenější vánoční pohádka“. V prvním kole získala nejvíc hlasů pohádka Tři oříšky pro Popelku, na druhém místě je Anděl Páně, třetí místo patří pohádce S čerty nejsou žerty, čtvrté místo obsadil Mrazík a na pátém místě skončil Grinch. Do druhého kola tedy postupuje pět pohádek. Domlouvali jsme se, jakým způsobem budeme hlasovat. Určitě si vzpomínáte na anketu „Nejlepší vánoční cukroví“, při které se nám moc neosvědčil systém hlasování pomocí tabule a lístečků, neboť odpadávaly. Paní ředitelku napadlo, abychom hlasovali pomocí fazolí. Každý žák dostane jednu fazoli a vhodí ji do sklenice. Nápad se všem líbil, a tak jsme ho odsouhlasili. Také se nám líbilo, že při vyhlášení výsledků ankety zazpívá sbor písničku z vítězných pohádek. O tom, která pohádka zvítězila, jsme vás bohužel informovat nestihli.

Dalším bodem bylo vyřešit vánoční zvuky do rozhlasu. Na každé adventní pondělí jsme nachystali tři zvuky, které patří k Vánocům. Žáci ve třídách měli poznat, o jakou činnost se jedná. Při jejich vymýšlení jsme se pobavili.

Také byla vyhlášena soutěž o nejkrásnější vánoční příběh. Tato akce se neujala, neboť současně probíhala jiná soutěž a krásné příběhy byly zaslány do literární soutěže v Kunštátě a nemohly být zveřejněny před vyhlášením výsledků.

Posledním bodem našeho jednání bylo projednání školního turnaje ve florbale, který se uskutečnil 21. prosince. Vítězným třídám blahopřejeme.

Karel Příbyl, 9. B

Vánoční stromek

Jako každý rok, i letos si členové parlamentu vzali na starost zajistit vánoční stromek na balkon před školou. Domluvit opravu ozdob a výrobu nových měly za úkol Karin Kokindová a Lenka Gellnerová. Ozdoby vyrobili žáci naší školy z polystyrénu. Některé ozdoby ve tvaru komety, hvězdiček, srdíček, koleček, andílků a zvonků natřeli žlutou barvou. Vypadají jako ze zlata. Nádhernou jedličku nám jako každý rok obstarala paní Křenovská. Děkujeme jí za to.

Ve středu 23. listopadu jsme v hodině pracovního vyučování zdobili vánoční stromček. Pomáhal nám pan školník, pan učitel J. Kůra a paní učitelka L. Máslová. Stromček vypadá nádherně.

Žáci ST2

Dne 25. listopadu se před školou konal jarmark.

Opoledne, než jarmark začal, žáci 4. a 5. ročníku chystali před vchodem do školy lavice, dokonce i já. Jakmile byly nachystané, paní učitelka Stejskalová lavice označila cedulkami s názvem tříd, aby zákazníci (zejména rodiče, sourozenci a babičky s dědečky) věděli, kde má stánek jaká třída. Žáci na lavice nanosili svoje výrobky, které vytvořili v hodinách pracovní a výtvarné výchovy a během projektového dne.

Na začátku jarmarku promluvila paní ředitelka P. Nesnídalová a paní učitelka O. Tejkalová. Pak zazpíval sbor čtyři písničky a sólo měl i můj spolužák J. Krejčí. Na pokyn paní učitelky O. Tejkalové byl rozsvícen vánoční strom na balkóně školy. A začal jarmark. Žáci nabízeli různé výrobky, které souvisí s adventem a Vánocemi.

Prvňáčci měli např. krásné sněhuláky a andílky. Ty jsme mohli vidět také u stánku druháků. Vyráběli také stromčky. Třetáci nabízeli kromě mnoha dalších věcí ozdobené šišky a hvězdičky. Čtvrtáci si připravili krásné andílky, jmenovky na dárky a stromčky. U stánku pátáků zaujal každého igelitový pytlík, který vypadal jako hlava čerta a byl naplněný popcornem. Na jarmarku nechyběly perníčky, věnečky, svícný atd. Návštěvníci se mohli občerstvit punčem a zákuskem. S mamkou jsem si dal punč. Já na punč moc nejsem, ale mamka říkala, že jí chutnal. U jednoho stánku mohli zákazníci také ochutnat ukrajinské speciality. Žáci třídy ST nabízeli nádherné výrobky od kováře, např. podkovy, hady a květiny.

Naše redakce si připravila pro návštěvníky adventní speciál Plátku. Dva žáci třídy 4. A nabízeli Plátek u svého stánku a procházeli i davem. Asi všechny zajímalo, o čem se v něm píše, byl za chvíli rozebrán. Poslední dva kousky si vzaly paní učitelka Orlická a paní asistentka.

Myslím si, že se jarmark všem líbil a všichni byli spokojeni.

Ivo Konstanz, 4. A

Školní jarmark

Po covidovém období se po dvou letech opět konal vánoční jarmark. Od začátku listopadu jsme začali vyrábět věci, abychom je na něm mohli nabídnout zákazníkům. Jarmark se týkal tříd celého prvního stupně. Paní učitelky vymyslely výrobky, na které se musel sehnat materiál. Většinu potřebného materiálu nám obstarala paní učitelka, ale pár věcí jsme si přinesli i z domu. A začalo se tvořit. Kdo chtěl, mohl navíc donést výrobek z domu.

Ti, kteří chtěli na jarmarku předvést své zboží, museli přijít dřív, aby vše nachystali. Před školou byly na lavicích (stáncích) připraveny různé vánoční dekorace, cukroví, ozdoby na vánoční stromček atd. Až bylo vše připravené, začali přicházet první lidé. Najednou bylo před stánky tolik lidí, že se mezi nimi nedalo procházet.

Naše třída nabízela andílky z papíru, kteří byli za chvíli pryč. Kromě andílků jsme měli připravené náramky, které vyráběla Gábi. Hodně se všem líbil čertovský sáček s popcornem. Dále jsme nabízeli čokolády a ořechy v cukru, které spolužáci vyráběli v dívčí kuchyňce. Měli jsme

radost, že o naše výrobky byl velký zájem. K našemu stánku přišlo hodně rodičů a prarodičů mých spolužáků, ale i spousta cizích lidí.

Z výtěžku akce se zaplatil příspěvek na studium africkému chlapci a zbytek peněz zůstal v třídním fondu. Paní učitelka nám říkala, že peníze budou použity na různé třídní akce.

Daniela Svobodová, 5. A

V pondělí 5. prosince v naší škole chodil Mikuláš se svými pomocníky. Členy průvodu jsme byli my - žáci z 9. B. Ráno jsme se všichni sešli v malé tělocvičně a začali se chystat. Většina kluků se převlékla za čerty, avšak tři z nich byli andělé (bílé sukýnky některým moc slušely) a většina holek byla za anděly, pouze ze tří se staly čertice. Každý si vymyslel svůj originální kostým a některé byly opravdu povedené, fantazie nám nechyběla. Andělé ve svých košíčcích nosili balíčky s ovocem a sladkou odměnou.

Nejprve jsme zamířili ke svým prvňáčkům. Byli jsme na ně milí, aby se nepolekali. Prvňáčci na to, jak jsou malí, byli velice stateční a moc se nebáli. Některé jsme pochválili a některé

zase trochu postrašili, ale odměnu si zasloužili nakonec všichni. V ostatních třídách byl postup stejný, jiné bylo jen to, že čím starší děti byly, tím víc jsme je strašili, ale radost z našeho příchodu byla u všech stejná.

Pobavili jsme jak žáky, tak i učitele a myslíme si, že jsme si to všichni moc užili. Chtěli bychom si to ještě jednou zopakovat, ale bohužel už to nestihneme. S radostí to přenecháme dalším devátákům, aby si užili to, co my.

Veronika Houdková, Markéta Hoferková, 9. B

Přípravy devátáků na akci probíhaly velmi intenzivně. Hlavní podíl na nich měly mé spolužačky: Veronika Houdková, Natálie Budišová a Markéta Hoferková. Kostýmy čertů i andělů vypadaly moc dobře, třesničkou na dortu byl však ten mikulášský. Andělé měli bílá roucha, vyrobená křídla a košíčky. Mikuláš

musel krotit nevychované čerty, kteří byli až na kost špinaví a měli připravené pytle na zlobivé děti.

Akce se konala od první do čtvrté vyučovací hodiny, kdy jsme stihli obejít všechny třídy. Pro každou třídu byl připravený proslov, který měl za úkol říct Mikuláš. V proslovech byli zmíněni žáci, a dokonce i některé žáčky, všichni ti, kteří napáchali nejvíce hříchů. Tyto děti měly poté Mikuláši přednést nějakou naučenou básničku, aby jim Mikuláš hříchy odpustil. Bohužel se na naší škole objevili i takoví žáci, kterým Mikulášovo pokárání nestačilo a které si chtěli čerti odnést do pekla. Nakonec se ale i tyto duše polepšily a slíbily čertům a Mikulášovi, že už budou hodné. Proto nakonec všichni dostali sladkou odměnu. Andělé rozdávali balíčky s ovocem a pitíčkem, čerti zase perníky.

Na závěr přikládám svůj osobní názor a názory dětí z prvního stupně:

Z mého pohledu byla akce velmi vydařená, a hlavně zábavná. Měl jsem tu možnost se akce účastnit jako jeden z čertů a myslím si, že si to užili nejen děti z prvního stupně, ale i devátáci, kteří si mohli touto akcí

ukrojit část výuky. Když jsme obcházeli všechny třídy, někteří z nás potkávali učitele, kteří nás dříve učili, zavzpomínali jsme si proto i na dobu, kdy jsme v těch malých lavicích seděli my a Mikuláš navštěvoval nás. Z role čerta jsem viděl, že některé děti se nás opravdu bojí a zpytují svědomí. Mohu však říct, že většina dětí se smála a zářila radostí, protože věděly, že jejich svědomí je čisté. Všiml jsem si také, že víc dětí, které se nás bály, nebylo z prvních tříd, ale z vyšších ročníků, kde se hříšníků našlo ažaž. Reakce dětí byly zkrátka nenahraditelné. Celé dopoledne jsem si užil a doufám, že příští devátáci a žáci prvního stupně si ho užijí stejně jako já.

Antonín Vybíral, 9. B

Amálka z 1. A

V první hodině k nám přišel Mikuláš. Byli to deváťáci. Poznala jsem tam svou deváťáčku. Byla za anděla. Trochu jsem se bála. Byl tam čert, který měl hodně špičaté rohy. Mikuláš mluvil o klucích, kteří zlobí. Holky jsou hodné. Dostali jsme od čertů perník a od andělů fruko, jablko, kiwi a mandarinku. Byla jsem ráda, že přišli.

Adam ze 3. B

Po čtvrté hodině k nám přišlo milion čertů, andělů a Mikuláš. Mikuláš řekl, že se mají postavit ti, co zlobili. Pár kluků a jedna holka si stoupli. Nikoho nevzali. Potom jsme ale viděli, jak jednoho kluka na chodbě odnesli.

Jaroslav z 5. A

Mikulášská besídka se mi moc líbila. Dostali jsme ovoce a pitíčko. Od čertů jsme dostali perník. Chutnal mi. Čertů i andělů bylo opravdu hodně. Čerti mě dali do pytle a odnesli mě. Nemyslím si, že by se někdo z naší třídy čertů bál. Byla to zábava a moc jsem si to užil. Oproti minulým rokům to nebylo tak strašidelné a líbilo se mi to víc.

Projektový den na 2. stupni

Dne 22. listopadu proběhl na 2. stupni projektový den s tématem „Džínový svět“. Toto byl první projektový den po dvou letech, jelikož se kvůli pandemii covidu-19 akce nekonaly.

Téma projektového dne se žáci dozvěděli asi týden před jeho konáním, protože si museli opatřit pomůcky. K těm nejdůležitějším patřila samozřejmě džínovina, a proto nosili do školy staré oblečení z ní ušité. V některých třídách se sešlo opravdu mnoho materiálu.

V den akce si v každé třídě žáci přidělili práci, při které uplatňovali znalosti z více předmětů, např. zeměpisu, informatiky, fyziky, chemie, výtvarné výchovy, češtiny nebo angličtiny. Žáci vyhledávali informace o historii džín, které překládali do angličtiny. V laboratoři dělali pokusy, aby zkoumali fyzikální a chemické vlastnosti džínoviny, a za práci získávali certifikát. Zjišťovali také oblíbené značky džín v anketách. Došli k závěru, že v dnešní době existuje velké množství nejrozličnějších značek, ale že spolužáci dávají přednost pohodlnějšímu oblečení, např. legínám.

Ve třídách pracovaly skupiny návrhářů, někteří kreslili návrhy nové módní kolekce, jiní ze starého

oblečení vyráběli oblečení nové, které modelové a modelky představili na konci dne na módní přehlídce. Ta se konala ve velké tělocvičně. O její ozvučení se postarali dva sedmáci. Celá přehlídka byla velmi zábavná. Akce byla komentována žáky jednotlivých tříd a doprovázena hudbou. Každá třída pojala přehlídku jinak, někteří humorně a někteří vážněji. Výsledky celodenního snažení byly vystaveny na panelech, které si vyráběli žáci sami v dílnách.

Celý den byl velmi akční a zajímavý. Každý musel spolupracovat s ostatními a zvolit si roli podle svých dovedností.

Adam Fleischlinger, 9. C

Lidice, Terezín, Praha

Se svými spolužáky jsem se zúčastnila dvoudenní exkurze i když na smutná, tak velmi důležitá místa. Podívali jsme se na Památník Lidice. Posláním Památníku Lidice je péče o trvalé uchování vzpomínky na vyhlazení obce Lidice fašisty za druhé světové války. Dozvěděli jsme se o události, která se odehrála 14. června 1942, spoustu informací. Potom jsme pokračovali do Terezína, kde jsme navštívili pevnost a objekty bývalého ghetta. Pak už na nás čekala procházka noční Prahou, byl to opravdu zážitek.

Druhý den jsme strávili v Praze. Byli jsme v synagogách. Prošli jsme nádvoří Pražského hradu a pokračovali jsme přes Malou Stranu a Karlův most směrem k Národnímu divadlu. Jeho prohlídka byla pro nás velikým zážitkem.

Jsem moc ráda, že jsem mohla jet. Sice jsme toho hodně nachodili, ale stálo to za to. Celou dobu byla skvělá nálada a atmosféra, i když Terezín nám dal všem opravdu zabrat, čím déle jsem tam byla, tím víc jsem si uvědomovala, jaké mám štěstí, že bydlím a jsem tam, kde jsem.

Zpracovali Lenka Rejtharová, 9. A a Michal Opletal, 9. B

20. října byla v Lidicích
neuvěřitelná mlha.

Sluší mi to, že?
Kdy už tam bu-
deme?

„Pečlivě“ posloucháme a vyplňujeme
pracovní list.

Když jsme odcházeli,
mlha nás měla dost a
náhle zmizela.

Rychle do autobusu a naše cesta pokračuje
do Terezína.

Čeká nás prohlídka Malé pevnosti a Mu-
zea terezínského ghetta.

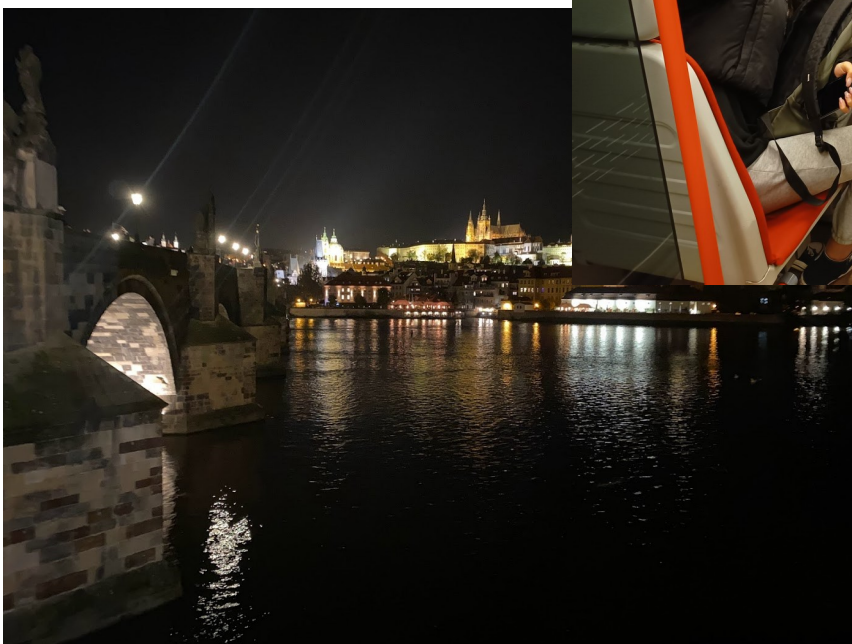
Procházíme dalšími smutnými místy
naší historie.

HLAVNÍ MĚSTO
PRAHA

Vyměnili jsme dopravní prostředek a hurá do středu města!

Večerní Praha byla nádherná!

Lepšího průvodce jsme mít nemohli.

Po noci, strávené na vysokoškolské koleji Volha (někteří žáci zaspali a málem jsme je tam nechali), jsme se vydali po pražských památkách. Začali jsme v Židovském Městě.

Cesta na Hrad byla dlouhá, ale stálo to za to!

Brr, je mi zima

Stihli jsme i výměnu hradní stráže.

Hezkyy, to bych bral!

Kohopak jsme to potkali?

Nejdražší ulice v Česku..

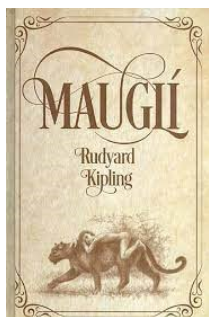
Proč fotí zrovna mě?

Pohled na Prahu ze střechy Národního divadla byl úžasný!

Po prohlídce Národního divadla jsme se vydali domů.

Na tuto akci určitě nikdy nezapomeneme a doporučujeme ji budoucím devátákům.

Říše džungle: MAUGLÍ

Z akcí školy

Ve čtvrtek 15. prosince jsme jeli do divadla Radost v Brně na představení Říše džungle: Mauglí. Příběh se odehrával v prostředí džungle. Vlčí smečka vychovávala malého Mauglího, postupně se začaly ukazovat rozdíly mezi životem ve zvířecí smečce a lidským chováním. V příběhu se objevují hodná, ale i zlá zvířata, ta nechtějí mít v džungli lidské mládě.

Děj byl pestrý a kreativní. Představení místy doprovázela hudba. Scény byly doplněny mlhou. V příběhu se mi nejvíce líbila postava Mauglího. Představení bylo velmi zajímavé. Do divadla bych se moc ráda ještě někdy vrátila. Byl to skvěle prožitý den.

Eliška Mikošková, 6. C

Příběh o Mauglím znám trochu jinak, viděl jsem kreslenou pohádku. Postavy jsou ale pořád stejné. Mauglího se ujala vlčice Rákša, přijala ho do své smečky. Musela ale jít k vlčí skále a Akéla řekl, že se za něj musí přimluvit dva členové smečky. Medvěd Balú a panter Baghíra se za něho tedy přimluvili. Tygr Šerchán chtěl jeho život. V divadelním příběhu bylo také několik opic.

Toto představení se mi moc líbilo, pěkné byly kostýmy a herci hráli skvěle. Hlavně se mi líbilo, jak chodili na jeviště mezi námi (hledištěm). Představení bylo živé, nápadité a rychle mi uteklo.

Ondřej Frauenberg, 6. C

Divadlo bylo velmi hezké. Líbilo se mi, jak se herci houpali na lanech a jak chodili mezi diváky. Líbila se mi postava Mauglího, protože byl silný a zvědavý, pomalu a pak rychleji se učil od ostatních vlků a od pantera Baghíry. Kostýmy byly famózní. Těším se, až zase pojedeme do divadla na další skvělé představení.

Elen Matějková, 6. C

Divadlo se mi líbilo, bylo zábavné. Zнала jsem ten příběh trochu jinak. Velmi se mi líbilo, jak herci předváděli různé kousky. Museli být velmi nadaní. A hodně v tom divadle zpívali. Většina herců měla víc rolí. Překvapilo mě, jak lezli mezi sedadly a jak tam měli nachystanou tu rampu, po které chodili blíž k nám. Také bylo zajímavé, jak medvěd Balú učil třídu. Kostýmy nebyly nejlepší, protože jsem třeba opice poznala až podle zvuků, které vydávaly. Mezi dějstvími byla krátká přestávka. Pak následovalo druhé dějství, kdy se Mauglí snažil získat rudý květ.

Představení bylo propracované a líbilo se mi tak moc, že uteklo velmi rychle. Než jsme se nadáli, už jsme jeli autobusem do školy.

Eliška Lepková, 6. C

Adventní Brno

Bylo 15. prosince, venku ležel sníh a devátáci, kteří se učí němčinu, se vydali s paní učitelkou Sýsovou a Heralovou a panem Šímou, rodilým mluvčím německého jazyka, na prohlídku brněnských památek v německém jazyce. Ke každé významné památce, kolem které jsme šli, nám pan Šíma řekl několik vět. Bylo to zajímavé, ale i zábavné. Nevynechali jsme Starou radnici, někteří vyšli nahoru na věž, odkud byl krásný výhled na Brno. Následně jsme sešli do sálu, kde stálo piano. Pan Šíma se zeptal, jestli někdo umí hrát na klavír. Přihlásila se Lucka. Zahrála a my oněměli úžasem. Poté jsme se vydali na náměstí Svobody, kde jsme si užili vánočních trhů. Rozloučili jsme se s panem Šímou a odjeli jsme „šalinou“ na nádraží a autobusem jsme se vrátili domů.

Překvapilo nás, jak důkladně měl pan Šíma připravený výklad, a i přesto, že jsme občas něčemu nerozuměli, jsme si exkurzi užili. Naučili jsme se mnoho nových slovíček, která se vztahovala zejména k okruhům město a jeho památky a Vánoce. Měli jsme možnost poslouchat rodilého mluvčího a komunikovat s ním. Frohe Weihnachten wünschen

Zuzana Křepelová und Jakub Ondra, 9. C

Hudba mých rodičů

Hudební okénko

Když byl můj tatka malý, tak frčela úplně jiná muzika. To byla osmdesátá léta a těch hudebních skupin ještě moc nebylo. Například poslouchal ABBU, SMOKIE z těch zahraničních. ABBU mám osobně hodně ráda, nejraději mám písničku GIMME. GIMME. GIMME. Skupina ABBA ještě hraje, ale už jsou starší. Smokie také.

A z domácích je to Katapult a Olympic. Žádnou z těchto skupin neznám, takže nemohu posoudit jejich písničky, ale když jsem si je pustila, nebudu lhát, moc se mi nelíbily. Taky měl rád Karla Gotta. Toho mám ráda, ale moc se mi nelíbí písnička SRDCE NEHASNOU. Ale dnešní písničky tatkově nic neříkají. Teď už moc písničky neposlouchá, ale občas ano. Doufám, že muzika v budoucnosti bude stejně poslouchatelná.

Vendula Kučerová, 6. C

První, co si vybavím, je americká kapela Red Hot Chili Peppers. To je kapela, kterou poslouchá máma i táta. RHCHP je funk-rocková kapela, která vznikla v roce 1983 v Los Angeles v Kalifornii. Kapela se skládá ze zpěváka Anthony Kiedise, Johna Fruscianta (kytara), Michaela Balzaryho (basa) a Chada Smitha (bicí). Tuto kapelu pouštějí nejčastěji moji rodiče v autě. Docela se mi to líbí. RHCHP hrají dodnes. Nejdivnější je, že hrají v sukních a bez trička. Moji rodiče říkali, že zpívají o přátelství, lásce, drogách a životě v Kalifornii. Jeden z posledních videoklipů, který nedávno vydali, je o ekologii. Písnička se jmenuje Black Summer a ta se mi líbí hodně.

Antonín Paulík, 6. B

Hudba prarodičů

Moji prarodiče poslouchají různé druhy hudby. Nejvíce se jim líbí písničky od nejznámějšího a nejslavnějšího zpěváka Karla Gotta a také dechovka. Poslouchají hudbu i od jiných českých zpěváků, např. Hany Zagorové, Heleny Vondráčkové, Waldemara Matušky nebo Václava Neckáře. Doma měli gramofon, na kterém si pouštěli různé gramofonové desky. Děda mi říkal, že při pouštění gramofonových desek si musel dávat velký pozor, aby jehla nepoškrábala desku. Moji prarodiče chodili na různé koncerty zpěváků, a hlavně na plesy. Na plesích se převážně hraje dechová hudba, na kterou se tancuje polka, valčík nebo tango. Nejlepší písničky, které od Karla Gotta poslouchají, jsou: Stokrát chválím čas, Kávu si osladím, Když muž se ženou snídá, To musím zvládnout sám, Když milenky pláčou. Dechovky, které se jim nejvíce líbí: Škoda lásky, Kdyby ty muziky nebyly, Pod tou naší starou lípou. Moji prarodiče už mají hodně let, na plesy ani na koncerty už nechodí. V televizi si oblíbili program, který se jmenuje Šlágr. Vysílají tam různé dechové písničky z České i Slovenské republiky.

Kryštof Mihola, 6. B

Vyhlášení výsledků

Soutěže

Slavnostní vyhlášení výtvarné soutěže žáků 8. a 9. tříd se konalo ve čtvrtek 8. prosince v Masarykově střední škole v Letovicích. Díky menšímu dopravnímu zpoždění jsme se na vyhlášení dostavili o zhruba čtvrt hodiny později, ale místní učitelé na nás s ostatními počkali a komise začala vyhlášovat výsledky až po našem příchodu. Do soutěže bylo celkově zasláno 29 prací a nesla název „Cesta do neznáma“. Kamila Ševčíková z 8. C a Lenka Straková z 8. A získaly čestné uznání a já jsem vyhrál 1. místo za obrázek, který si můžete prohlédnout vlevo. Obdržel jsem dárkový poukaz na nákup v e-shopu Artikon s výtvarnými pomůckami. Poté jsme dostali občerstvení, dortík a čaj. Mohli jsme si také prohlédnout práce ostatních soutěžících. Po příjemně stráveném dopoledni jsme vyrazili zpět do školy.

Daniel Dufek, 8. C

V listopadu přišel do třídy 9. B nový žák. Jmenuje se Lukáš. Určitě mně dáte za pravdu, že není jednoduché měnit školu v deváté třídě a přijít tak do nového třídního kolektivu. Lukáš je velice přátelský a milý, mezi nás se myslím začlenil velice dobře a se všemi vychází. Je sportovně nadaný, o tom svědčí jeho největší koníček.

Prozrad' nám, Lukáši, co tě nejvíc baví?

Rád sportuji, závodně běhám závod Gladiátor Race.

Můžeš čtenářům tento závod popsat?

Jedná se o kratší, ale o to intenzivnější závod se spoustou překážek.

Jak dlouho se tomuto sportu věnuješ?

Od jeho založení, čili od roku 2014. Takže devět let.

Odkud jsi k nám přišel?

Ze Základní školy v Jevíčku.

A jak se ti líbí na této škole?

Škola mně přijde strašně veliká, taky je to stará budova, ale jinak je to tady velice fajn.

Kdybys porovnal výuku na škole, kam jsi chodil, a tuhle, co bys ještě řekl?

V Jevíčku jsme probírali věci podstatně rychleji, ale ne tak podrobně. Také jsem si všiml, že vás tato škola vede hodně k samostatnosti.

Jak to myslíš „k samostatnosti“?

No, v Jevíčku jsme dostávali více pozornosti, ale tady si za vše ručím sám. Myslím si, že mě tato škola připraví na střední školu líp.

Kdo si myslíš, že by mohl být tvůj/tvá nejoblíbenější učitel/ka?

Zatím mi nejvíce sympatický připadá pan učitel Sedláček. Jsem tu ale krátce.

Děkuji ti za rozhovor a přeji ti, ať se ti na naší škole a v našem kolektivu i nadále líbí.

Karel Příbyl, 9. B

Florbalové turnaje

Sport

Ve čtvrtek 24. listopadu se žáci 3., 4. a 5. ročníku zúčastnili florbalového turnaje ve složení: Adam Ryzí, Jiří Studýnka, Jan Sokol, David Bárta, Ota Jež, Tomáš Král, Jan Stejskal a Jakub Novotný.

Na turnaj jsme cestovali do Letovic. Dali jsme 26 gólů, ale inkasovali jsme jen 4. Nejnapínavější zápas byl proti Žďárné, kdy se nám podařilo zvратить výsledek z 1:0 na 1:5. Nejvíc gólů nastřílel Adam Ryzí. Rychlým a pozorným brankářem byl Jiří Studýnka, který v pěti zápasech dostal jen 4 góly. Podařilo se nám všechny zápasy vyhrát a získat tak pro lysickou školu první místo. Držte nám palce v krajském kole.

David Bárta, Ota Jež a Tomáš Král, 5. B

Před měsícem vyšel v časopise článek, ve kterém jsem psala o tom, jak jsme se my, holky, probíjely do okresního kola v Blansku. Tak konečně přišel ten den - 6. prosinec, kdy jsme se zase vydaly ve stejném složení jako minulý měsíc do Blanska na soutěž ve florbalu žákyň osmých a devátých tříd. Před turnajem jsme pečlivě trénovaly.

Turnaj jsme začaly proti holkám z Adamova, které jsme porazily 3:0. Myslím si, že jsme se s nimi moc napáraly. Ovšem druhý zápas byl už o dost náročnější. Postavily se proti nám holky z Letovic. Bylo to dost těžké. Vůbec se toho nebály, takže jsme musely dost makat. Nějak jsme asi neměly štěstí. Porazily nás totiž 2:1. Trošku nás to rozhodilo, ale měly jsme před sebou ještě pár týmů. Tak jsme si byly odpočinout, protože před dalším zápasem jsme měly hodinu volna. Po odpočinku jsme nastoupily proti týmu z Gymnázia Boskovice. Ten jsme porazily 1:0. Rvaly jsme se jako lvi, ale daly jsme to. Následoval zápas proti hráčkám ze Sloupu. Ten jsme bohužel projely 2:0. Hned poté jsme hrály zase proti Letovicím. Poslední dva zápasy následovaly hned po sobě, takže jsme byly dost unavené. Ale co se dalo dělat. Zase jsme to prohrály 2:0. Celkově jsme skončily na 4. místě. Turnaj jsme si myslím užily, i když jsme doufaly v lepší umístění.

Lenka Knorová, 9. C

Krmítko pro ptáky

Toto krmítko jsem vyráběl v hodinách pracovních činností. Měl jsem z něho obrovskou radost. Na zimu se bude určitě hodit. Krmítko používám venku.

Na výrobu krmítka pro ptactvo budeme potřebovat následující materiál:

- dřevěné prkno tloušťky 1 cm, šířky 20 cm a délky 100 cm
- dřevěné prkno tloušťky 1 cm, šířky 6 cm a délky 90 cm
- dřevěný hranol 2 x 2 cm délky 40 cm
- vruty do dřeva 3 x 25 mm - 30 kusů, 4 x 60 mm - 2 kusy
- vrták průměru 2,5 mm

Potřebné nářadí:

- pilka na dřevo
- úhelník
- tužka
- metr
- aku šroubovák
- smirkový papír

Postup přípravy jednotlivých dílů:

Z prkna šířky 20 cm si nařežeme 3 kusy dlouhé 25 cm. Jeden kus bude na podlahu a dva na střechu. Z prkna šířky 6 cm si nařežeme dva kusy dlouhé 25 cm a dva kusy 22 cm. Tyto díly nám poslouží jako bočnice podlahy. Dále si uřízneme dva rovnoramenné trojúhelníky o délce ramen 11 cm. Tyto trojúhelníky nám vyztuží střechu. Z hranolu 2 x 2 cm si uřízneme dva kusy dlouhé 20 cm. Veškeré hrany obrousíme smirkovým papírem.

Montáž:

Na díl podlahy 20 x 25 cm našroubujeme pomocí vrutů 3 x 25 mm čtyři bočnice. Aby nám bočnice nepraskaly, je vhodné si otvory pro vruty předvrtat vrtákem průměru 2,5 mm. Střechu krmítka vyrobíme tak, že díly 20 x 25 cm našroubujeme na připravené trojúhelníky. Zde také doporučuji otvory pro vruty předvrtat. Do uzavřené podlahy připevníme sloupky z hranolu 2 x 2 cm délky 20 cm. Umístíme je do středu obou užších stran zevnitř pomocí vrutů 4 x 60 mm. Na připevněné sloupky přiložíme hotovou střechu a vše spojíme vruty 3 x 25 mm. Hotové krmítko přebrousíme smirkovým papírem a pro delší životnost je můžeme natřít barvou nebo nalakovat bezbarvým lakem.

Adam Horčica, 6. C

Rafaello

V pracovních činnostech jsme se spolužačkami dělaly vánoční cukroví. Jednalo se o jednoduchý a rychlý recept. Kuličky si stihnete udělat ještě před Vánoci a můžete tak překvapit své blízké.

Budete potřebovat:

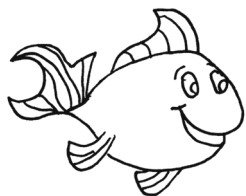
- 50 g másla
- 50 g vanilkového cukru
- 150 g bílé čokolády
- 2 lžíce rumu (to tam dávat nebudeme)
- 2 lžíce citronové šťávy
- 100 g kokosu (60 g do hlavního těsta + 40 g na obalování)
- cca 30 g loupáných mandlí

Postup: Nastrouháme si bílou čokoládu, přidáme 60 g kokosu a 50 g vanilkového cukru a vše promícháme. Potom přidáme 50 g másla a dvě lžíce citronové šťávy, pořádně propracujeme a vznikne nám těsto. Mezitím spaříme a oloupeme mandle. Mandli potom obalíme těstem, vytvarujeme kuličky a nakonec je obalíme v kokosu. Kuličky dáme na nějakou dobu do lednice, aby ztuhly. Před podáváním naaranžujeme rafaello do papírových košíčků.

Moc nám toto cukroví chutnalo. Pokud se pustíte do přípravy kuliček, napište nám, jak se povedly a jestli vám chutnaly, na www.platek@zslslyse.eu.

Veronika a Zuzana Kobylinské, 7. A

Vánoční nehoda

Vánoce jsou svátky klidu a míru. Každá rodina chce, aby dopadly podle jejich představ. Ale ne vždy se to povede. Někdy se stanou věci, díky kterým se na Vánoce nikdy nezapomene. Třeba Vánoce u Pepy Nováka nedopadnou zrovna dobře. Ptáte se proč? Tak vám to teda povím.

Pepa je jedináček a je mu sedm let. Novákoví bydlí v rodinném domku u Býkovic. Na Vánoce kupují borovici a kapra. Stromek zdobí Pepa a tatínek. Maminka zatím vaří večeři v kuchyni. Mívají bramborový salát, kapra a rybí polévku. Než začnou smažit kapra, musí ho tatínek zabít a vykuchat. Začne se na to připravovat. Pepa tatínka vždycky pozoruje. Tatínek jde pro něco do garáže a říká: „Pepo, na nic ne-sahej! Nože jsou ostré.“ Ale Pepa si i přesto najde velký sekáček. A co se nestane? Pepa si řekne: „Useknu kaprovi hlavu, ať má tatínek míň práce.“ Sek! Místo kaprovy hlavy upadne Pepovi skoro prst. Maminka to uvidí a zakřičí: „Áááá!“ Tatínek letí z garáže a uvidí maminku, jak šíleně rve, a Pepíka, co hrozně brečí. Všude je hodně krve, ale prst našťastí drží. Tatínek vezme Pepíka a všichni jedou na pohotovost. Maminka se trošičku uklidní. Na chirurgii čeká hodně lidí, ale Pepíka pustí přednostně. Pan doktor se hned ptá: „Copak jsi dělal, mladíku?“ Ubrečený Pepa odpoví: „Kuchal jsem kapra.“ Nakonec si Pepík vyslouží dvánáct stehů.

Po návratu domů mohl konečně začít Štědrý večer. Na večeři byl nakonec jen bramborový salát a vepřový řízek od babičky. Pod stromečkem měl Pepa hodně dárků, i když si je asi úplně nezasloužil. Rodiče byli rádi, že se Štědrý den i přesto všechno vydařil. Zbytek Vánoc si snad užili v klidu.

Filip Crhák, 6. C

Vánoční překvapení

Den před Vánoci jsem jela se svou nejlepší kámoškou do brněnské Vaňkovky. Po návratu jsem zjistila, že doma nikdo není. Bylo mně to docela divné, protože mně všichni řekli, že budou odpoledne doma. Šla jsem do svého pokoje. Chvíli jsem se dívala na telku, chvíli do mobilu, šla jsem se podívat, jestli někdo nepřišel. Nic. Všude tma a ticho. Kde ksakru jsou? Stále jsem přemýšlela, kde jen všichni mohou být, dokonce jsem se i začínala bát.

A tak mě napadlo jim zavolat, ale nikdo to nebral. Vzpomněla jsem si na babičku, ta mně vždy dobře poradí. Znovu jsem zapnula mobil a volala. A když jsem se konečně někomu dovolala a zeptala jsem se, kde jsou rodiče a brácha, řekla mi: „No, to teda nevím, kde by mohli bejt, ale neboj, oni se určitě objeví. Buď ještě dnes, nebo zítra.“

Když jsem dotelefonovala s babičkou, zkusila jsem ještě jednou zavolat našim. Zbytečně! Tak jsem chtěla aspoň slyšet Kristy, svou nejlepší kámošku. Trošku mě uklidnila: „Kdyby se vašim něco stalo, tak bys to věděla.“ V duchu jsem s ní souhlasila a povídaly jsme si o všem možném dlouho do noci.

Ráno jsem v pyžamu seběhla ze schodů, v kuchyni byl tat'ka. Zařvala jsem: „Juchúúú!“ a pelášila za mamkou do ložnice. „Kde jste včera byli?“ ptala jsem se okamžitě a mamka mi k tomu řekla, že byli až na Slovensku. Tvářila jsem se uraženě. „Jo, to kdybych vám já neřekla, kde jsem. A co jste tam vůbec dělali? Proč jste mě nevzali s sebou?“ Ani na jednu mou otázku neodpověděla a řekla, že je to veliké překvapení. Tak jsem odešla. Došlo mně, že večer chodí Ježíšek, a tak jsem se šla koukat na pohádky. Den utekl jako voda, byl tu večer a já se už nemohla dočkat dárků. Nakulmovala jsem si vlasy, pěkně se oblékla a šla jsem na večeři. Vše probíhalo jako normálně. Jedli jsme kapra se salátem. Tat'ka si nezapomněl přidat, čímž nás každý rok zlobil. Po večeři jsme se šli kouknout na dárky, ale přišlo mně, že je tam těch dárků nějak málo, ale v tu chvíli mi mamka řekla: „Zavaž si oči.“ Nechápala jsem proč. Tak jsem to udělala a mamka mě vzala za ruku a odvedla ven.

Venku mně řekla, že si mám šátek rozvázat, a já uviděla svého vysněného koně, na kterého jsme se dívali na internetu. Já jsem byla v tu chvíli nejšťastnějším člověkem na světě. Takže moje Vánoce se nakonec vydařily a všichni jsme byli šťastní z nového přírůstku do rodiny.

Denisa Měcháčková, 6. C

Vánoce ve slohových pracích

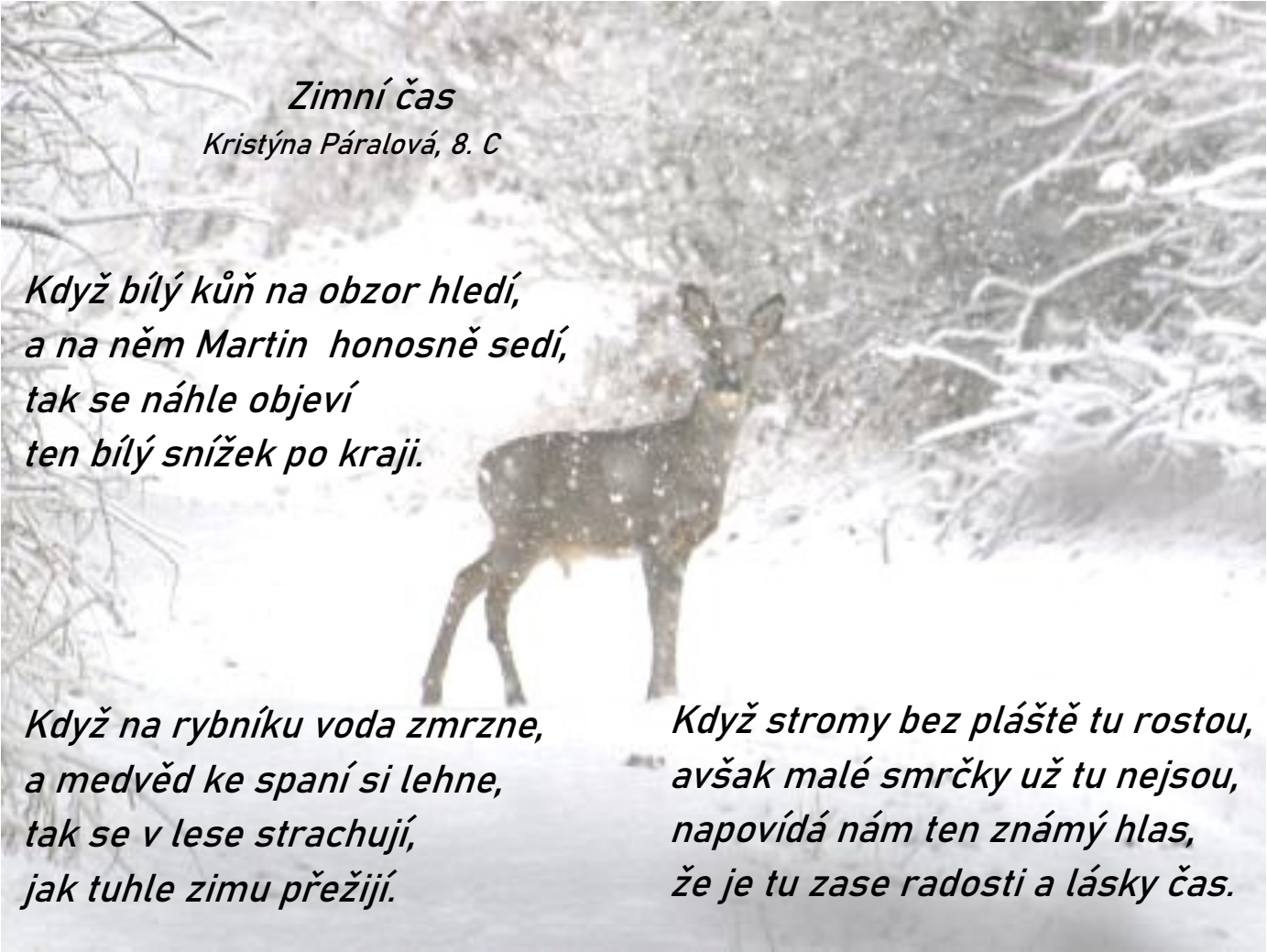
Netradiční Vánoce

Je 24. prosinec, pro všechny lidi skvělý den. Cukroví napečené, kapr nachystaný, vše krásně uklizené a vánočně vyzdobené, i stromeček už voní v obývacím pokoji. Tak takhle to u nás letos nebylo, protože jsme byli na horách. Bohužel to jinak nešlo udělat, ale nebylo to tak strašné! Bylo nás pět. Sice jsem zase neviděla zlaté prasátko jako každý rok, ale za to jsem si nádherně zalyžovala.

Letošní Vánoce se odehrávaly v Nízkých Tatrách v hotelu *Srdiečko*. Na Štědrý den svítilo krásně sluníčko, poletovali ptáčci, no prostě den jak z vánoční pohádky. Ráno jsme vstávali kolem 8. hodiny, nasnídali jsme se a připravili se na lyžování. U vleků nebyly žádné fronty, protože každý byl doma a připravoval se na večer. Takže těch pět hodin uběhlo jako pět minut, možná šest. Ten den se lyžovalo pouze do 14 hodin, v jiné dny až do 16. Odpoledne jsme se vrátili vyhladovělí na hotel. Napadlo nás, že si dáme sraz v restauraci, která byla dvě patra pod námi. Každý si vybral jídlo, které chtěl, protože polovině z nás nechutnaly ryby. Po "štědrovečerní večeři" jsme vytvořili improvizovaný vánoční stromeček větvičkou, na které byly přivázány bonbóny jako ozdoby.

Potom jsme si dali pauzu. Během ní donesl "Ježíšek" dary. Trefil se, každý dostal, co si přál. Já jsem například dostala telefon a krásné oblečení. Všichni byli šťastní a potom jsme si zahráli stolní hru *Aktivity*, kterou nám také donesl "Ježíšek". Všem se tyto netradiční Vánoce líbily a byly možná i lepší než ty klasické.

Natálie Budišová, 9. B

Zimní čas

Kristýna Páralová, 8. C

*Když bílý kůň na obzor hledí,
a na něm Martin honosně sedí,
tak se náhle objeví
ten bílý snížek po kraji.*

*Když na rybníku voda zmrzne,
a medvěd ke spaní si lehne,
tak se v lese strachují,
jak tuhle zimu přežijí.*

*Když stromy bez pláště tu rostou,
avšak malé smrčky už tu nejsou,
napovídá nám ten známý hlas,
že je tu zase radosti a lásky čas.*

Neobvyklé Vánoce

Dnes je 24. prosince, pro většinu lidí je to Štědrý den. U nás je to letos bohužel jinak, protože mám zánět slepého střeva a musím zůstat v nemocnici na pozorování. Je mi to moc líto, proto rodiče odložili Štědrý večer na později.

Ležím na pokoji úplně sám a je mi smutno. Představuji si, co se asi děje doma, je mi do pláče. Je zde málo dětí i zdravotního personálu. Jsou zde všichni moc hodní a snaží se mě rozveselit. Každou chvíli mně volají rodiče, aby mně zvedli náladu, přesto to zde utíká pomalu. „Máme tě rádi,“ říká maminka.

Pomalu se blíží doba večere. Doma by mě čekal kapr s bramborovým salátem, tady jsem dostal suchý rohlík a čaj, protože mám dietu. Pod vánočním stromčkem tady každý měl malý dárek. Já jsem dostal knížku, je to drobnost, ale moc mě potěšila. Hned jsem ji začal číst a po chvíli usnul. Ráno jsem se probudil a paní doktorka mi řekla, že půjdu domů.

Měl jsem obrovskou radost a těšil se domů, kde jsme si udělali Štědrý den o den později, tedy 25. prosince.

Závěrem bych chtěl říct, že vše nakonec dobře dopadlo a opožděné Vánoce jsme si užili jako každý rok.

Tomáš Sokol, 9. B

Silvestr je tu

Silvestr už k nám rychle spěchá,
copak hezkého nás v novém roce čeká?
Starý rok se ke konci chýlí,
prázdniny se nám však líbí.
Skleničkami si cinkneme,
ať všem problémům se vyhneme.

Šťastný nový rok!

Erik Bastl, 8. C

Svátky ve vtípcích

Smích a zábava patří k oslavám, a proto jsme pro vás připravili pár vtípů.

„Mami, mami, hoří vánoční stromček!“ „Neříká se, že hoří, ale že svítí Petříku.“ „Mami, záclony už taky svítí.“

Co si myslí pes, když vidí vánoční stromček? „Konečně rozsvítili na záchodě.“

„Mami, já bych chtěl k Vánocům psa!“ prosí Michálek maminku. „Nic si nevymýšlej, budeš mít kapra jako my všichni.“

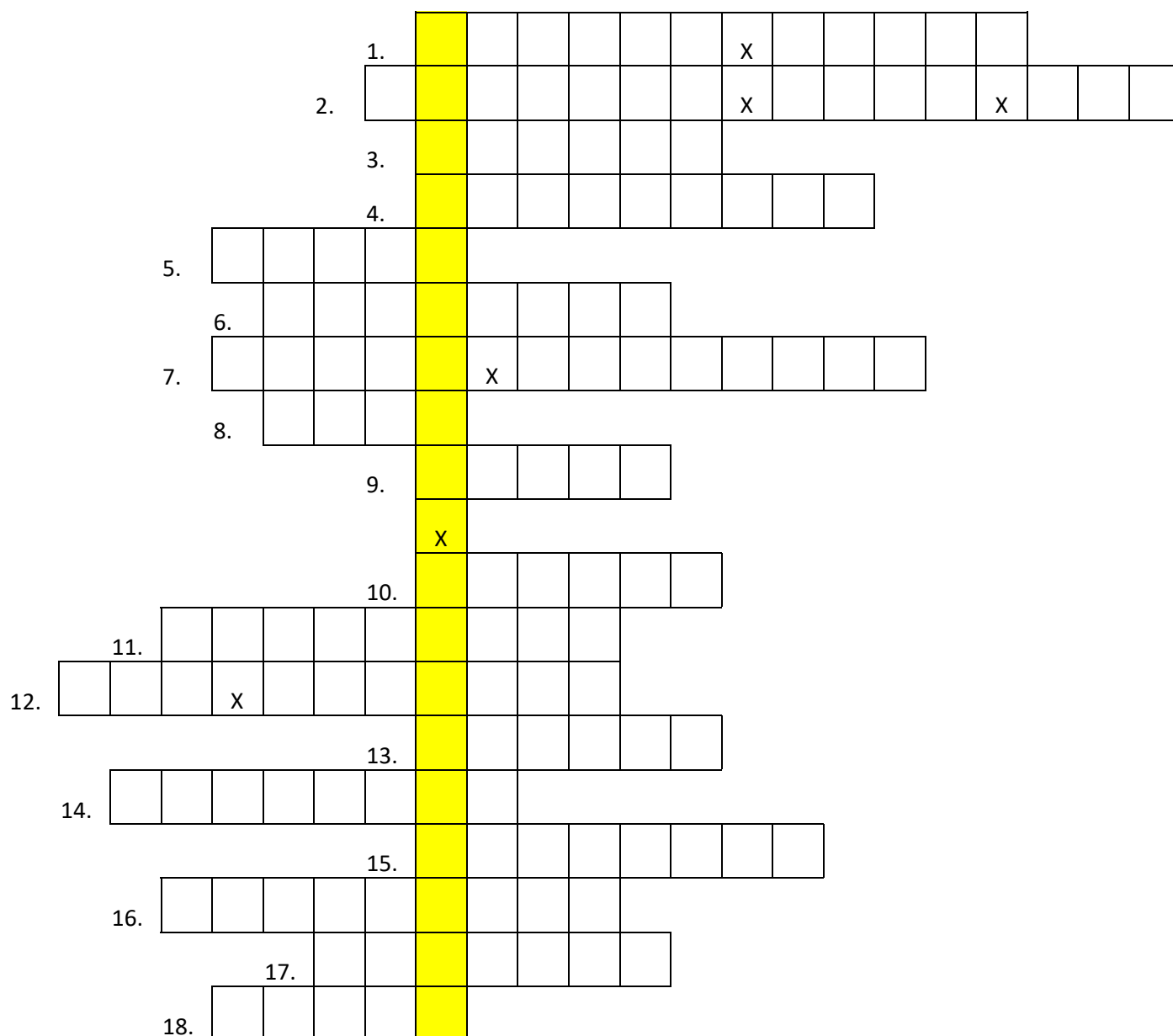
Ve škole: „Děti, je zemská přitažlivost stále stejná?“ „Ne, pane učiteli, na Silvestra je největší.“

Zvědavý Pepíček se na Silvestra ptá tatínka: „Tati, co provedla zátka, že odevšad vyletí?“

Prvního ledna se ptá maminka Pepíčka: „Už jsi zase na Twitteru? Kdys tu byl naposledy?“
Syn odpoví: „Vloni, mami, vloni...“

Přejeme vám veselého a ... (tajenka). Znění tajenky nám napište na platek@zslsice.eu.

Křížovku si pro vás připravily Klára Ježová a Lucie Fojtová.

1. Název pro večer, kdy přijde Ježíšek.
2. Přání, které se vykřikuje o půlnoci 31. prosince.
3. Jak se jmenuje období před Vánoci?
4. Co se zdobí na Vánoce?
5. Ke štědrovečerní večeři se podává bramborový...
6. Na co zvoní Ježíšek?
7. Co uvidíme 24. prosince, když nebudeme celý den jíst?
8. Co bychom chtěli, aby padalo o Vánocích z nebe?
9. Jedna z vánočních tradic je lití ...

10. Svíčka se dává do...
11. Co svítí večer na nebi?
12. Kdo přinesl dary Ježíškovi?
13. Co znamená slovo Weihnachten?
14. Pojmenujte jeden z druhů vánočního cukroví (jednotné číslo)
15. Kdo se staví ze sněhu?
16. Často ho vidíme na nebi 31. prosince.
17. Před školou se konal adventní ...
18. Jakou rybu jíme na Vánoce?

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 22. 12. 2022 nákladem 50 kusů.

Šéfredaktor: Adam Fleischlinger, korektorka: Monika Šromová, grafická úprava: Michal Opletal, Adam Fleischlinger. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.